

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.116/2014/10.szám

A Kúria a dr. Ditrói-Tóth Zsuzsa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Ditrói-Tóth Zsuzsa ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Tarcsi Csaba jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében az Egrei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 15. napján kelt 9.K.26.856/2013/19. számú ítélete ellen az alperes által 20. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Egrei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.26.856/2013/19. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályon kívül helyezi és a felperes kereseteit teljes körűen elutasítja. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 800.000 (nyolcszázezer) forint elsőfokú és 400.000 (négy százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra még további 2.205.00 (azaz kettőmillió-kettőszázötzezer) forint kereseti és 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes ingatlanokat értékesített a LIDL Magyarországi Kereskedelmi Bt. (LIDL), az Auchan Magyarország Kft. (Auchan) és az Immochan Magyarország Ingatlanüzemeltető és Bérbeadó Kft. (Immochan) részére. A felperes a LIDL-vel 2008. december 23-án kötött adásvételi szerződést, amely 2010. június 21-én, majd 2010. június 9-én módosításra került. A megállapodások eredményeként a LIDL a 12005 hrsz. alatti 24662 m² összterületű belterületi ingatlanon szerzett tulajdonjogot. A telekösszevonás alapján létrejött ingatlanon a felperes 8351/24662 tulajdoni hányaddal rendelkezett, az őt megillető vételár 162.543.285 Ft + 40.635.821

Ft általános forgalmi adó (áfa) volt.

A felperes az Auchannal és az Immochan-nal a végleges adásvételi szerződést 2010. május 20-án kötötte meg, amelyben a kizárólagos tulajdonát képező 02230/4-02230/11. hrsz.-on nyilvántartott külterületi ingatlanokat 4.105.106.000 Ft + áfa azaz összesen 5.131.382.500 Ft vételáron értékesítette.

A felperes az ingatlanértékesítésből származó jövedelmeit bevallásaiban külön adózó jövedelemként vette figyelembe.

Az adóhatóság a felperesnél 2010. évre áfa adónemben lefolytatott revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatot a 2012. február 13-án kelt határozatában megváltoztatta, a felperes terhére összesen 743.513.000 Ft, javára 118.248.000 Ft áfa adókülönbséget állapított meg, adóbírság kiszabását mellőzte, késedelmi pótlékot nem szabott ki. Érdeemi döntésében az ingatlanértékesítéseket üzletszerű gazdasági tevékenységnek minősítette. Megállapította, hogy fennáll a felperes áfa alanyiséga az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 5.§ (1) bekezdése, 6.§ (1) bekezdése alapján, ezért az ügyletekre nem alkalmazhatók az ingatlanok sorozatjellegű értékesítésére vonatkozó speciális és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 176.§ (2) bekezdésében rögzített kivételes adózási szabályok.

Az adóhatóság a felperesnél 2009. évre ellenőrzést végzett. Az alperes, a 2012. február 8. napján kelt határozatában helyben hagyta a revízió eredményeként hozott első fokú döntést, kötelezte a felperest személyi jövedelemadó (szja) adónemben 206.810.584 Ft, áfa adónemben 267.456.000 Ft, százalékos egészségügyi hozzájárulás (eho) adónemben 62.958.873 Ft, magánszemélyek különadója (különadó) adónemben 23.052.972 Ft., azaz összesen 560.278.429 Ft adókülönbségből 293.818.664 Ft adóhiány megfizetésére, adóbírságot nem szabott ki, az egyéb adónemekre előírt adóhiány után a felperest 58.442.732 Ft adóbírsággal sújtotta, 36.119.543 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

A Nemzeti Adó és Vámhivatal Elnöke a 2012. november 9. napján kelt határozatában a határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően megváltoztatta, az szja, eho és különadó adónemekben előírt adókülönbségeket 206.773.802 Ft-ra, 62.947.634 Ft-ra, illetve 23.048.885 Ft-ra, az adóhiányok összegét pedig 206.165.037 Ft-ra, 62.947.634 Ft-ra, illetve 23.048.885 Ft-ra leszállította. Mindezek eredményeként a felperes terhére mindösszesen 560.226.321 Ft adókülönbséget írt elő, amelyből 293.796.556 Ft-ot minősített adóhiánynak, 58.432.311 Ft adóbírságot szabott ki és 36.113.131 Ft késedelmi pótlékot számított fel. E határozat meghozatalára a peres eljárásban becsatolt dokumentumok alapján került sor, amelyek alapján a felperes önálló tevékenységének összes költségét 2009. évre 512.733.401 Ft-ra növelte meg az alperes, az önálló tevékenység jövedelmét pedig, a költségek összegének megnövekedése

miatt, 574.542.129 Ft-ra csökkentette. Utalt arra, hogy az elfogadott költség számlák az áfa adónemben tett megállapításokra nem hatottak ki, kizárólag az egyéb adónemek, továbbá a jogkövetkezmények megváltoztatását indokolták.

Az alperes érdemi döntését a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja.tv.) 1.§ (3)-(4) bekezdéseire, 2.§ (6) bekezdésére, 4.§-ára, 16.-17.§ -aira, 61.-62.§-aira, 63.§ (1) bekezdésére, az Art. 1.§ (7) bekezdésére, 178.§ 28.-29. pontjaira, az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény (Evtv.) 2.§ (1) bekezdésére, 3.§ (1) bekezdésére, az egészségügyi hozzájárulásról 1998. évi LXVI. törvény 2.-3.§-aira, az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadról szóló 2006. évi LIX. törvény 2.§-ára alapította. Jogi álláspontja szerint a felperes, bár nem váltott ki egyéni vállalkozói engedélyt, az ingatlanügyletek tekintetében üzletszerű gazdasági tevékenységet végzett, és az ebből származó jövedelme nem az Szja tv. vagyonátruházásra, hanem a bevétel szerzésre irányuló tevékenységre vonatkozó előírásai szerint adózik, azaz önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül.

Az adóhatóság a felperesnél 2010. évre is - áfa kivételével - valamennyi adóra kiterjedő ellenőrzést végzett. Az alperes a 2012. április 17. napján kelt határozatában helybenhagyta a revízió eredményként hozott elsőfokú határozatot, amely kötelezte a felperest szja adónemben 28.731.602 Ft, eho adónemben 550.763.183 Ft, azaz összesen 579.494.795 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet megfizetésére, 115.898.957 Ft adóbírságot szabott ki, 25.405.051 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Elnöke a 2012. november 9. napján kelt határozatában megváltoztatta az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően akként, hogy az szja adókülönbözetet 28.675.114 Ft-ra, az eho adókülönbözetet 550.725.655 Ft-ra leszállította, tehát a felperes terhére mindösszesen 579.400.769 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet írt elő, 115.880.154 Ft adóbírságot szabott ki, 25.400.929 Ft késedelmi pótlékot számított fel, egyebekben az első és másodfokú határozat rendelkezéseit hatályában fenntartotta. E határozat meghozatalára is a peres eljárás során becsatolt dokumentumokra figyelemmel került sor, amely alapján az önálló tevékenység költségét 2010. évre 565.992.230 Ft-ban határozta meg, a jövedelmet pedig, a költségek összegének megnövekedése miatt, 2.615.031.598 Ft-ra csökkentette. E határozat is utal arra, hogy a jövedelemváltozás eredményeként került módosításra az szja és eho adónemekben előírt adókülönbözet, illetve az ehhez kapcsolódó szankció. Hangsúlyozza, hogy jogszerűnek és megalapozottnak ítéli az adóhatósági álláspontot, mely szerint a felperes által folyamatosan végzett ingatlanügyletekkel kapcsolatos széles körű tevékenységből származó jövedelem nem az Szja tv. 59.-63.§-ai által szabályozott ingatlanértékesítésből származó jövedelemnek, hanem az Szja tv.

16.§ (1) bekezdése szerinti önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül.

A felperes keresetében az előzőekben ismertetett határozatok hatályon kívül helyezését, vagy hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú adóhatóságok új eljárásra kötelezését, a vele szemben alkalmazott szankciók törlését, vagy mérséklését kérte.

A felperes keresetei alapján indult ügyeket az elsőfokú bíróság egyesítette, és ítéletében az alperes határozatát, az elsőfokú határozatra is kiterjedően, a 2009. I.-IV. negyedévi áfa adókülönbözetre vonatkozó megállapítások kivételével, hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Az alperes határozatát is hatályon kívül helyezte, az elsőfokú határozatra is kiterjedően, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A felperes több ingatlan felvásárlásával, átminősítésével, művelésből való kivonásával, ingatlanfejlesztési munkálatok elvégzésével, saját nevében és kockázatára olyan tevékenységet fejtett ki, amely azt célozta, hogy a vevő igényeinek megfelelően a felvásárolt ingatlanokat jelentős haszonnal, tevékenységszerűen továbbértékesítse, ezért az áfa adónemre vonatkozó kereseti kérelmei alaptalanok.

Az alperes tévesen minősítette a felperes jövedelemét önálló tevékenységből származó jövedelemnek, ezért érdemi döntései szja, eho és különadó adónemben jogszabálysértőek. Az Szja tv. 59.-64.§-ai nem kedvezményes adózási formára, hanem az ingatlanértékesítésből származó jövedelemre, mint külön adózó jövedelemre irányadó szabályokat rögzítenek. 2012. január 1-től az üzletszerűen végzett ingatlanértékesítési tevékenység az összevont adóalap részét képezi. A perrel érintett időszakban azonban az üzletszerűen végzett ingatlanértékesítés esetén is az Szja tv. 59.-64.§-át kellett alkalmazni, mert az ingatlanból, mint vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelmekre vonatkozó rendelkezéseket e törvényhelyek tartalmazzák. Az Szja tv. nem a megszerzett jövedelem nagysága, hanem a jövedelemszerzés jogcíme alapján határozza meg az adott jövedelem adókezelését, mivel külön adózó jövedelemnek tekinti a tőkejövedelmeket, az értékpapír és értékpapírra vonatkozó jog révén megszerzett vagyoni értéket is, amelyek megszerzése során elsődlegesen a haszonszerzési cél az irányadó. A jogalkotási folyamatból és a jogszabályi rendelkezésekből is az következik, hogy az üzletszerű ingatlanértékesítés különadózó jövedelemnek minősül. Az új eljárások során ezért az adóhatóságnak az ingatlanértékesítésből származó bevételeket, illetve a bevételből költségekkel csökkentett jövedelmet az Szja tv. 59.-63.§-ai alapján kell figyelembe vennie.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet, kérte - az áfa adónemet érintő keresetet elutasító rendelkezés kivételével - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes szja, eho és különadó adónemekben előterjesztett kereseteinek elutasítását. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 1.§ (7) bekezdésének, Szja tv. 1.§ (4) bekezdésének, 16.§ (1) bekezdésének, 61.§-ának, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdésének. Fenntartotta a határozataiba foglalt jogi álláspontját. Kifejtette, hogy az Szja tv. 2012. január 1-től hatályos rendelkezései nem új jogintézményt vezettek be, hanem a korábbi jogszabályi előírásokból és az általa hivatkozott ítéletekből is levezethető jövedelemminősítést erősítették meg.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részének hatályában fenntartását kérte. Érvelése szerint az alperes alaptalanul hivatkozott az Art. és a Pp. rendelkezéseinek megsértésére, mivel a bíróság az alperessel azonos tényállást tárt fel, és kizárólag az alperes jogértelmezését tartotta tévesnek. Hivatkozott arra is, hogy a Kúria eseti döntései nem a perbelivel azonos tényállás eredményeként kerültek meghozatalra. Fenntartva a keresetben is kifejtett jogi álláspontját, hangsúlyozta, hogy az ingatlanértékesítésből származó jövedelem a határozatokkal érintett időszakban nem minősült kedvezményes adózásnak. Az Szja tv. 59.-64.§-ai nem a kedvezményezett lakóingatlan értékesítések miatt kerültek meghatározásra, és nem volt olyan törvényhely, amely szerint a rendszeres, nagy haszonnal járó, üzletszerű ingatlanértékesítések az összevont adóalapba tartoztak volna. A „bizalomvédelem” elve alapján is jogszerűen járt el, és a jogerős ítélet az alperes által vitatott körben nem jogszabálysértő, nem a bíróság, hanem az alperes jogértelmezése és jogalkalmazása a téves.

A Kúria, a Pp. 11.§ (5) bekezdése alapján eljárva, érdemi döntését öttagú tanácsban hozta meg.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria a rendelkezésére álló iratokból azt állapította meg, hogy az ügy tényállása nem volt vitatott a peres felek között, ezt az első fokú bíróság, a Pp. 206.§ (1) bekezdése, és a Pp. 221.(1) bekezdése szerint eljárva, a felülvizsgálati eljárásra is irányadóan, jogszerűen rögzítette a következők szerint:

A felperes, annak ismeretében, hogy a nagy áruházláncok terjeszkedni kívánnak, a közvetlen közelükben fekvő mezőgazdasági területeket jelentős haszonnal történő továbbértékesítés céljából vásárolta meg, egyes részeit elcserélte, és az ingatlanokkal kapcsolatban különféle hatósági eljárásokat kezdeményezett és folytatott le (Pl.: telekegyesítés, szétválasztás, osztatlan

ingatlanok megosztása, úttá minősítés, csereerdősítés, belterületbe vonás, gázvezeték megosztása, régészeti ásatások, kapcsolódó földmunkák, talajvizsgálat, humuszmentés, építési szabályzat módosítása...stb.) Ezt követően került sor a felperes részéről az adott áruházláncok részére történő ingatlan értékesítésekre, a LIDL esetében 73,58 %-os, az Auchan és az Immochan esetében pedig 74%-os haszon elérésével.

Bizonyított és nem vitatott tényállási elem volt az is, hogy a felperes vásárlásai befektetési céllal történtek, ennek érdekében előszerződéseket is kötött, és az első fokú bíróság, felülvizsgálati kérelemmel nem támadott megállapítása szerint, a felperes tevékenységét, az áfa tekintetében, maga is gazdasági tevékenységnek, azaz üzletszerű, tartós, vagy rendszeres jelleggel folytatott olyan tevékenységnek minősítette, amely ellenérték elérésére irányul, vagy ezt eredményezi, és végzése független formában történik (Áfa tv. 6.§ (1) bekezdése).

A magánszemély minden jövedelme adóköteles. Jövedelem a magánszemély által az adóévben bármilyen címen és formában megszerzett bevétel egésze, vagy az e törvényben elismert költségekkel csökkentett része, vagy annak e törvényben meghatározott hányada (Szja tv. 1.§ (3) bekezdése, 4.§ (1) bekezdése).

A belföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége teljes körű. Bevétel a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték (Szja tv. 2.§ (4) bekezdése, 4.§ (2) bekezdése).

A Magyar Köztársaságban adóztatható bevétel adókötelezettségének jogcímét e törvény szerint kell megállapítani, és az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. A jogcím meghatározásánál a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszonyt és a szerzés körülményeit kell figyelembe venni (Szja tv. 2.§ (6) bekezdése).

Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, amely után sávosan számított az adó. Külön adózó jövedelemnek minősül, nem tartozik az összevonás alá eső jövedelmek közé, az ingatlan átruházásából származó jövedelem, amelyet lineáris adókulcs terhel.

Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut, és amely e törvény szerint nem tartozik a nem önálló tevékenység körébe, szabályozását az Szja tv. 16.§-23.§-ai tartalmazzák. Az ingatlan átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések az Szja tv. 59.§-63.§-aiban találhatók.

Az a kérdés, hogy felperesnek az ingatlanokkal kapcsolatos

tevékenysége, és az abból származó jövedelme az szja szempontjából önálló tevékenységből származó jövedelemnek, avagy az Szja tv. 59.§-63.§-a szerinti ingatlanértékesítésből származó jövedelemnek minősül - az Szja tv. idézett 2.§ (6) bekezdése értelmében - a bizonyítási eljárást követően, a tények, körülmények, adatok, bizonyítékok gondos és teljes körű mérlegelése alapján dönthető el. Az adóhatóságnak, és a bíróságnak is, az Art. 1.§ (7) bekezdése, valamint az Szja tv. 1.§ (4) bekezdése alapján kötelessége a felperes által megkötött ügyleteket, gazdasági eseményeket a valós tartalmuk szerint megítélni, és jogosultak ezek adójogi megítélésére is (724/B/1994. AB határozat).

A Kúria az ügy eldöntése szempontjából a következő összegzést adja: Az adóköteles jövedelem származhat tevékenységből vagy vagyonból. Vagyonból akkor származik a jövedelem, ha pl. az adózó egy ingatlant a kialakított vételárért értékesít, és ebből jövedelme keletkezik.

Tevékenységből akkor keletkezik a jövedelem, ha maga az elvégzett tevékenység termeli a jövedelmet és az elvégzett tevékenység eredménye a jövedelem, amely nélkül nem keletkezne a jövedelem.

A perbeli esetben a Kúria álláspontja szerint ez utóbbi valósult meg. A perben irányadó tényállás szerint ugyanis nem a vagyontárgy (ingatlan) értékesítése keletkeztette a jövedelmet, hanem a vagyontárggyal (ingatlannal) való foglalkozás, azaz egy önálló, ingatlanokkal kapcsolatos tevékenység kifejtése, és ennek eredménye (tehát az előzőekben felsorolt tevékenységek (Pl.:a mezőgazdasági termelésből való kivonás, a telekösszevonások, a telek elválasztások, a különféle hatósági engedélyeztetések, belterületbe vonás tevékenységek ...stb.) együttese, függetlenül attól, hogy e tevékenység egyes részelemei önálló ingatlan átruházásként jelentek meg. A felperes tehát, a felülvizsgálati eljárásra irányadó tényállás értelmében, valójában vállalkozási tevékenységet folytatott, amelynek adójogi minősítését nem befolyásolhatja az, hogy ezt nem az Evtv. hatálya alá bejelentkezettként vállalkozóként végezte. A rendeltetésszerű joggyakorlás is követelmény az adójogi jogviszonyokban (Art.2.§ (1) bekezdése), és ennek alapján nem folytatható vállalkozói tevékenység az erre irányadó jogszabályok mellőzésével, és nem alapítható jog a jogszabályok be nem tartására.

A Kúria nem tarja elfogadhatónak azt a kizárólag formai megközelítést, amely csak az Szja tv. egyes rendelkezéseit (59.§-át, 61.§ (1) bekezdését, 62.§ (1) bekezdését, 63.§ (1) bekezdését) vizsgálja, amelyeket a jogalkotó a jogkövető magatartásra alkotott meg. A konkrét normaértelmezésnek mindig visszavezethetőnek kell lennie az alapelvi rendelkezésekre, ezekkel összhangban kell állnia. Nem lehet ezért helyálló egy olyan jogértelmezés, és jogalkalmazás, amely eredményeként a nem jogkövető azonos, vagy

kedvezőbb helyzetbe kerül, mint a jogkövető (3/2013. számú KMJE határozat).

A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a jogalkotó az ingatlan értékesítésből származó jövedelem meghatározására a jövedelemforrást képező speciális adótárgy, az ingatlan miatt rendeli el az általa hivatkozott különös szabály alkalmazását. A perrel érintett ügyben azonban a milliárdos nagyságrendű jövedelem döntően nem az ingatlanok egyszerű értékesítésének, hanem az ingatlanokkal kapcsolatban folytatott vállalkozási tevékenységnek az értékesítést követő számszerűsített eredményéből keletkezett. Emiatt a felperes gazdasági tevékenységként folytatott, üzletszerűen végzett tevékenységét nem az Szja tv. vagyonátruházásra vonatkozó különös rendelkezései, hanem az Szja tv. 16.§ (1) bekezdése szerinti önálló tevékenységre vonatkozó szabály szerint kell megítélni.

A felperes, a költségek elszámolhatósága tekintetében annál valóban hátrányosabb helyzetbe került, mintha a tevékenységét bejelentve egyéni vállalkozóként folytatta volna. A felperest azonban tevékenysége kapcsán megillette a választás lehetősége, és a Kúriának, illetve jogelődjének a perrel érintett jogkérdés tekintetében kifejtett álláspontja a számos közzétett határozatra figyelemmel ismert volt, és ezzel a peres felek is, a rendelkezésre álló adatok szerint, tudomással bírtak.

A Kúria előzőekben részletezett jogi álláspontja megegyezik a felek által is nevesített kúriai és legfelsőbb bírósági állásponttal (BH2008.287., EBH2012.K.27.), amelytől a Kúria öttagú tanácsa - mivel azzal teljes körűen egyetért - nem kívánt eltérni.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria - a felülvizsgálati kérelemmel támadott körben - a jogerős ítéletet, a Pp. 275. (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és felperes kereseteit teljes körűen elutasította, mert azt állapította meg, hogy az alperes határozatai szja, eho és különadó adónemekben is jogszerű döntést tartalmaznak.

A perköltségről és az illetékekről a Kúria a Pp. 270.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése, a személyes költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM. sz. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2015. április 23.

Dr. Lomnici Zoltán
tanács elnöke

Dr. Kárpáti Magdolna
előadó bíró,

Dr. Kurucz Krisztina
bíró

Dr. Hajnal Péter
bíró

Dr. Sperka Kálmán
bíró